

Phẩm 12: ĐẠI CA-DIỆP LÚC MỚI ĐẾN HỌC ĐẠO

Bấy giờ Đức Thế Tôn trú tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, nước Xá-vệ thuyết pháp cho hội chúng rất trang nghiêm gồm có đầy đủ: trời, rồng, quỷ, thần và bốn chúng đệ tử.

Khi ấy Tôn giả Ma-ha Ca-diếp tóc xõa, y rách, đến nơi Phật ngự. Đức Thế Tôn từ xa trông thấy cất lời khen:

–Thật tốt lành! Này Ca-diếp, Ta đã để sẵn nửa tòa ngời. Hãy đến đây cùng ngời.

Tôn giả Ca-diếp tiến tới trước, cúi đầu mặt lạy Đức Phật, rồi lui lại, quỳ xuống, bày tỏ:

–Con là đệ tử đức hạnh hèn mọn của Đức Như Lai. Ngài xót thương chia nửa tòa ngời cho con nhưng con chẳng dám vâng lệnh.

Tất cả hội chúng đều nghĩ: “Vị tu sĩ Trưởng lão này có đức hạnh gì đặc biệt mà khiến Đức Thế Tôn chia nửa tòa bảo ngời. Người ấy chắc phải là bậc tài trí bậc nhất, điều này chỉ có Đức Phật mới tỏ tường”.

Sau khi quán sát tâm niệm mọi người, Đức Như Lai muốn giải tỏa sự nghi ngờ của họ. Ngài bèn luận giảng rộng về công hạnh lớn lao ngang với bậc Thánh. Đức Thế Tôn dạy:

–Ta đạt được Tứ thiền, trú tâm vào tĩnh lực, từ đầu đến cuối không thoái giảm. Tỳ-kheo Ca-diếp cũng có Tứ thiền, do tĩnh lực mà tâm ý định tĩnh. Ta đạt được tâm đại từ, nhân ái với tất cả chúng sinh. Bản tâm của Ca-diếp cũng có lòng Từ như vậy. Ta đạt được lòng đại bi, cứu độ chúng sinh. Tỳ-kheo Ca-diếp cũng có lòng đại bi như vậy. Ta trụ trong Tứ thiền tam-muội, tự thân luôn tịnh lạc suốt ngày đêm. Bốn Tam-muội ấy là gì?

1. Vô hình tam-muội.
2. Vô lượng ý tam-muội.
3. Thanh tịnh tích tam-muội.
4. Bất thoái chuyển tam-muội.

Tỳ-kheo Ca-diếp cũng có Tam-muội ấy. Ta vốn ưa thích Lục thông, nay đã đạt được. Tỳ-kheo Ca-diếp cũng đắc được Lục thông. Lục thông là gì?

1. Tâm luôn nhớ nghĩ về Tứ thần túc.
2. Biết tất cả niệm của con người.
3. Tai nghe rất tinh diệu.
4. Thấy được nguồn cội của chúng sinh.
5. Biết chúng sinh do hạnh nghiệp mà đi về đâu.
6. Các lậu đều tận diệt.

Nay Ta đã đạt pháp vô úy, là Bạc Tôn quý nhất trong ba cõi. Ta trú trong Tứ định để xiển dương chánh pháp tối thượng. Tứ định là gì?

1. Giải định.
2. Trí định.
3. Tuệ định.
4. Giới định.

Thân tâm Ta hoàn toàn vắng lặng, tuyệt đối thanh tịnh, không có niệm tưởng buồn vui, dứt hẳn cội nguồn sinh tử. Tỳ-kheo Ca-diếp cũng được như vậy.

Đức Thế Tôn lại dạy:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

– Lâu xa về trước, trong quá khứ có một vị Thánh vương tên Văn Đà Kiệt, đức hạnh cao tột chói sáng trong đời, công đức làm cảm động đến vua Đế Thích ở tầng trời Đao-lợi. Đế Thích khâm phục đức hạnh khó có của vị ấy nên ra lệnh ngựa xe, đến cung để rước vua. Khi vua vừa bước lên thiên xa, xe trời bỗng nhiên bay lên hư không. Trời Đế Thích ra nghênh rước cùng ngồi chung với vua, vui chơi hết sức vui thích rồi đưa vua trở về cung.

Đức Phật bảo các vị Tỳ-kheo:

–Trời Đế Thích lúc đó là Đại Ca-diếp, còn vua Văn Đà Kiệt chính là thân của Ta. Xưa kia Đế Thích dùng tòa sinh tử sợ hãi mời Ta cùng ngồi. Nay Ta dùng tòa Chánh pháp Chân thật Tối thượng báo đền công đức xưa.

Đức Phật nói về bốn hạnh trong quá khứ hiển bày rõ Thánh đức. Tỳ-kheo Ca-diếp và tất cả chúng hội đều được giải thoát, cùng phát tâm cầu đạo Vô thượng Chánh chân. Giáo pháp vang truyền khắp nơi, không ai không an lạc.

M